

Pe drumul vieții

Ina M.

O potecă nu prea mică,
Nici prea mare, nu ai frică,
Te indeamnă la plimbare
Până talpa- ncepe a doare!

Îngustându- se- n pădure,
Unde frunza vrea sa- i fure
Netezimea din pământ,
Parcă are ceva sfânt...

Te indreaptă spre pârau
Cu prundiș, ocolind hăul
Care cască gura- adâncă
Lângă o semeță stâncă.

Și poteca se scufundă
În prundiș, pe sub o undă
Rece, de pârau de munte,
Dar tu poți să treci pe punte!

Însă nu vrei, te descălți,
Nu vrei să fii ca ceilalți...
Și în apa cristalină
Calci prundișul în lumină.

Simți cum prin picioare curge
Sângele naturii, fuge
Orice supărare strânsă
De inima ta... însă,
Mergând pe poteca vieții,
N- ai făcut ca toți drumeții...
Ți- ai spalat sufletu- n apă,
Fericirea-n el se-adapă!